

en Landkreditforening, vil Resultatet blive, at vi slet ingen Ting faa. Derfor vil jeg meget henstille, særlig til det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, at søge at samles om et fælles Maal ved Behandlingen af denne Lov, søge ved Vndringsforslag at faa en Enighed frem, der efter min Mening næppe vil kunne komme til at gaa ud paa andet end netop at faa den Tanke, der ligger i Agravernes Forslag, bragt ind som Vndringer paa denne Lov. Det var jo dog, naar alt kom til alt, det, der laa den højtærede Minister nærmest. Den højtærede Minister var imod en ubegrænset Statsgaranti, han vilde have den begrænset til en fast Sum, og saaledes, som Agravforslaget foreligger, er det dog begrænset til en fast Sum, nemlig til en Sum af 100 Millioner, der vel under Hensyn til, hvad det her drejer sig om, ikke kan siges at være overdreven stor eller ubesteden.

Den højtærede Minister sagde, at det kunde man ikke blive staaende ved; naar man først havde spændt over de 100 Mill., vilde der komme Fordringer frem om at faa mere, og man vilde ikke kunne modstaa disse Fordringer. Det forekommer mig ikke, at man kan sige noget bestemt derom nu. Det forekommer mig, at det er et Punkt, hvor man kan anvende den højtærede Ministers Ord og sige: Lad Fremtiden sørge for det. Lad den Fremtid, hvor det Tilfælde indtræffer, tage Bestemmelse og Afgørelse derom, efter som Forholdene til den Tid maatte foreligge. Som Forslaget er, indeholder det i alt Fald for Drebliffet en bestemt Begrænsning, saaledes som den højtærede Minister har forlangt det, og jeg tror, at hvis det skulde lykkes at faa dette Forslag op som Vndringsforslag til det her foreliggende Forslag, vilde ogsaa Interessenterne i de nu bestaaende Kreditforeninger komme til at nyde Gavn deraf, idet Meningen jo er den, at disse 100 Millioner statsgaranterede Kreditforeningsobligationer særlig skulde søges anbragte i Udlandet. Jeg indrømmer den højtærede Minister, at han sikkert har Ret i, at hvis hele den primære Kredit i faste Gjendomme bliver omsat i udenlandske Penge, vil det ikke komme til at hjælpe stort paa den sekundære Kredit. Men naar man tænker sig, at en Del af den primære Sikkerhed, altsaa f. Eks. disse 100 Millioner, bliver overført i udenlandske Penge, vil det jo sikkert komme til at hjælpe betydeligt, sive betydeligt af paa den øvrige primære Grundkredit i Landet. Det behøver jeg i øvrigt ikke at udvikle nærmere, thi paa den selv samme Betragtning have vi jo i disse Dage, ogsaa det

ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgfreds, været med til at vedtage en Paragraf i Statslaanslovsforslaget. Jeg vil blot derfor henstille til alle dem, der virkelig interessere sig for at komme Grundkreditten, særlig Gjendoms kreditten, til Hjælp, at se bort fra alle personlige Motiver og søge at enes om fælles Vndringer til det foreliggende Forslag. Hvis det lykkes, vil det sikkert ogsaa vise sig — det er da mit Haab — at der ogsaa i det andet Ting vil være et tilstrækkelig Tal af virkelige eller imiterede Agravvenner, der ville stemme for Forslaget, og saa er det min Overbevisning, at den højtærede Minister ikke vil sætte sig derimod og ikke vil kunne sætte sig derimod.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dalsgaard: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes Mandag Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

- 1) Valg af Formand, Viceformand og Sekretærer for de følgende 4 Uger.
- 2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:
Forslag til Lov, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Vndringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.
- 3) Første Behandling af:
Forslag til Lov om danske Konsulers Doms- og Dvrighedsmyndighed paa Steder, hvor Danske ikke ere undergivne Landets Jurisdiktion, m. v.